

ת"פ (אילת) 39103-06-24 - פלוני נ' מדינת ישראל

ת"פ (אילת) 39103-06-24 - פלוני נ' מדינת ישראלשלום אילת

ת"פ (אילת) 39103-06-24

פלוני

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום באילת

[14.12.2024]

כבוד השופט גיל אדלמן

החלטה

בקשה לעיון חוזר והקלה בתנאי שחרורו של הנאשם, אשר הורשע בעבירת אלימות נגד בת זוגו במסגרת הסדר דיוני. ב"כ הנאשם עתרה בבקשתה להסרת מגבלת איסור הקשר של הנאשם עם המתלוננת וכן בקשה כי יותר לנאשם לצאת לעבודה ללא פיקוח. השתלשלות האירועים

ביום 25.6.2024 שוחרר הנאשם בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא בפיקוח ערבים ונאסר עליו ליצור קשר עם המתלוננת.

ביום 5.8.2024, לבקשת הנאשם, הורה בית המשפט לשירות מבחן לבחון יציאתו של הנאשם לעבודה בפיקוח מעסיק. תסקיר שירות מבחן שהוגש בעניין זה לא המליץ על יציאתו של הנאשם לעבודה והצביע על מאפייני אישיותו של הנאשם וגורמי הסיכון הקיימים אצלו.

ביום 10.9.2024 התיר בית המשפט יציאתו של הנאשם בכל יום ד' בין השעות 10:30 עד 12:30 לצורך התייצבות בלשכת התעסוקה בחיפה וזאת בליווי מפקח ולצורך זה בלבד.

ביום 12.11.2024 התקיים הליך גישור בתיק, במסגרתו הגיעו הצדדים להסדר דיוני. במהלך הגישור הצהירה המאשימה כי תסכים ליציאתו של הנאשם לעבודה בימים א' עד ה' בין השעות 07:00 עד 17:00, בפיקוח מעסיק, וזאת בכפוף להצגת תצהיר מטעם המעסיק ובחינתו כמתאים מטעם המאשימה.

חרף זאת, ביום 21.11.2024 הוגשה בקשה באמצעות ב"כ הנאשם לפיה התבקש בית המשפט להורות על פתיחת "חלונות אוורור" לנאשם ללא פיקוח. המאשימה התנגדה לבקשה.

בהחלטה מיום 27.11.2024 קבעתי כי לא ברור כיצד פונה ב"כ הנאשם בבקשה נוספת לעיון חוזר בסמיכות להסכמת המאשימה ליציאתו של הנאשם לעבודה טרם מוצתה אותה הסכמה. ב"כ הנאשם התבקשה לפרט "מהם המאמצים בהם נקט הנאשם על מנת למצוא עבודה, ומדוע עת הוגשה הבקשה, בטרם חלפו 10 ימים מאז הוצגה ההסכמה, כבר הוצהר כי 'קיים קושי במציאת מעסיק'".

בתגובתה מיום 1.12.24 פרטה ב"כ הנאשם כי המשרה שנבחנה בפיקוח מעסיק ספציפי, כבר איננה רלוונטית, ומשך הוגשה הבקשה לשעות התאווררות כאמור.

בהחלטה מיום 4.12.2024, חרף התנגדות המאשימה, התרתי לנאשם לצאת בימים א' ג' ו - ה' בין השעות 08:30 עד 11:30 בפיקוח ערב לטובת איתור מקום עבודה חלופי. כן נקבע כי במידה ויעלה בידי הנאשם לאתר מקום עבודה יוכל לפנות לאישורו, אם בהתאם למתווה שהוסכם על ידי המאשימה במועד הגישור או באמצעות הגשת בקשה לבית המשפט.

ביום 9.12.2024, הוגשה - שוב - בקשה לעיון חוזר, היא הבקשה מושא החלטה זו.

דיון והכרעה

הבקשה אינה עומדת בתנאי הדין - סעיף 52 לחוק המעצרים קובע: "עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

ברי כי לא יבשה הדיו מהחלטתי שנתנה רק ביום 4.12.2024 - חמישה ימים בלבד טרם הגשת הבקשה החדשה, מושא החלטה זו.

ביחס לעובדות או נסיבות חדשות, הרי גם אלו אינן קיימות - ההגנה לא הצביעה על כל נסיבה או עובדה חדשה, המצדיקה עיון מחדש בתנאי שחרורו, כנדרש בתנאי הדין.

משכך, הייתי דוחה את הבקשה על הסף.

מעבר לצורך ראו את החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע במסגרת עמ"ת 56927-03-24 שוקרון נ' מדינת ישראל (31.3.2024) שם קבע בית המשפט:

"אני סבור שצדק בית משפט השלום שדחה את הבקשה, נוכח הכמות הגדולה והתדירות הגבוהה של הגשת בקשות לעיון חוזר על ידי העורר, מבלי שיתקיימו תנאי סעיף 52 הנ"ל".

- הדברים רלוונטיים גם למקרה שבפנינו.

עם זאת, גם מבחינה מהותית (אם אתעלם, רק תיאורטית, מאי העמידה של הבקשה בתנאי הדין) - דין הבקשה להידחות.

ההגנה ביקשה "כי יותר למבקש להיות בקשר עם המתלוננת וכן לשחררו מחובת ליווי מפקח במהלך שעות עבודתו", וזאת, בין היתר, נוכח רצונו "לתמוך בבת זוגו הן בפן האישי והן בפן הכלכלי" - והכל משום ש"לאחרונה הודיעה המתלוננת להורי המבקש כי היא הרה".

בת זוגו של הנאשם, היא היא המתלוננת בתיק דנא, בגינו הוטלו על הנאשם התנאים המגבילים, שמטרתם שמירה על שלומה של המתלוננת, והרחקתו של הנאשם ממנה.

הנאשם הורשע, רק בין היתר, בכך שעל רקע "חשדו כי המתלוננת בוגדת בו" הוא הלם בה במכת אגרוף ופגע בפניה; הנאשם לא הסתפק בכך, והלם בה גם באמצעות ידו השנייה. לאחר מכן, נטל ממנה את הטלפון הנייד שלה תוך (רק בין היתר) תנועות חניקה.

מעת לעת, הוקלו תנאי שחרורו של הנאשם, ואף התרתי לו, בניגוד לעמדת התביעה, לצאת ולתור אחר פרנסה, בפיקוח אחד ממפקחיו.

נוכח טיב מעשיו של הנאשם מושא כתב האישום, והמסוכנות הנשקפת למתלוננת מפניו (כפי שאף התרשם שירות המבחן) לא עולה על דעתי לשחרר את מפקחיו מחובת הפיקוח.

הריונה של המתלוננת אינו מצביע על הפחתת מסוכנותו של הנאשם כלפיה - רחוק מכך.

אשר על כן, נוכח העובדה שהבקשה אינה עומדת בתנאי הסף של הדין, וכן נוכח המסוכנות הנשקפת למתלוננת מפני הנאשם, אני דוחה את הבקשה.

זכות ערר כחוק.
14.12.2024